

Bemærkning med Hensyn til Stednavnene i Lovforslaget. Det er allerede frembævet, at det hedder „Nyomgaard“ og ikke „Nyom“, og jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa Navnet „Schjerring“. Jeg tror, at man godt kunde skrive det paa Dansk, nemlig som „Sjerring“, og jeg tror i det Hele, at det er uheldigt, at der ikke sørges for, at Stednavnene skrives paa dansk Maade istedetfor paa en Maade, der nærmest maa siges at være tydsk.

Jagerslev: Jeg har ogsaa et Par Ord at sige om det foreliggende Vindringsforslag. Det skal ikke blive mange, og jeg vil maasse sluffe nogle Forventninger, thi jeg er ikke væsentlig uenig med det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, med Hensyn til det, som er Hovedpunktet, nemlig Vindringsforslaget om at vedtage Alternativet „Nyom eller Vindstrup“ eller „Nyomgaard eller Vindstrup“, naar det skal udtrykkes korrekt. Jeg skal tillade mig at erindre om, at det Udvalg, som har forestaaet Aktietegningen, ikke har søgt om at faae en Linie til Vindstrup og ikke paa nogen som helst Maade enten direkte eller indirekte har virket derfor under Sagens Behandling her. Naar man derfor er kommen til Alternativet „Nyomgaard eller Vindstrup“, saa skyldes det udelukkende det ærede Udvalgs Initiativ, og, som det vil ses, har det ærede Udvalg herved støttet sig paa en Erklæring af Dveringenieuren. Sivilke Grunde der har været ledende for denne Erklæring, veed jeg ikke; jeg kan lige saa lidt som det ærede Medlem fra Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen) vide, om Erklæringen er affattet af Hensyn til det rette Endepunkt eller den korteste Linie eller af tekniske Grunde. Jeg har Formodning om, at det er for den korteste Veis Skyld, men jeg skal gjøre opmærksom paa, at dette Spørgsmaal ikke har nogen Betydning, men har mistet sin Braab, naar det vedtages, at der kun kan gives Statstilskud for $4\frac{1}{4}$ Mil., idet der saa ikke kan faas Tilskud til Mere, selv om Banen blev længere. Jeg tror, at det vil være det Heldigste for den Bane, som der her er Tale om at anlægge, at man i Loven faar fastslaaet „Nyomgaard“ og kommer bort fra det andet Alternativ. Heller ikke synes jeg, at der kan være nogen særlig Opfordring til at vælge dette Alternativ efter den Erklæring, den høitærede Indenrigsminister har afgivet saa vel ved Sagens første Behandling som ved denne. Den høitærede Indenrigsminister sagde egentlig ogsaa, at han havde haft Leilighed til temmelig modent at overveie Sagen og var temmelig sikker i sin Dverbevisning om, at han vilde vælge „Nyomgaard“. At han ikke havde Noget imod at tage Sagen paany under Dverveielse, opfatter jeg nærmest som en Høflighedserklæring mod Udvalget. Jeg er temmelig sikker paa Udsaldet af Ministerens Dverveielse; jeg for min Person skal i hvert Fald

ikke stemme for Vindringsforslaget. Jeg vil tillade mig et Par andre Bemærkninger med Hensyn til de stillede Vindringsforslag og da navnlig det, hvorved man ønsker at begrænse Udgifterne til Expropriationen, forsaavidt Statens Tilskud angaar, til et Beløb af 50,000 Kr. pr. Mil. Man har henvist til Exempler, navnlig fra Nalborg Amt, hvor Tilskudet har været 48,800 Kr. Det forekommer mig noget farligt for en Bane i Aarhus og Randers Amter at vedtage et saa lille Maximum som 50,000 Kr.; jeg tror, at man kunde være gaaet en lille Smule videre. Det er ikke min Mening, at man skulde kunne expropriere hensynsløst inde ved Byerne og paabyrde det Offentlige Udgifterne derved; men derom vil der heller ikke blive Tale, saa meget mere, som der ved det Endepunkt, som er en By, nemlig Aarhus, ikke vil finde Expropriation Sted, men der vil ske en Opfyldning ved Havnen, saaledes at der ingen Expropriationsudgifter vil falde der, og det er da muligt, at man vil kunne lade sig nøie med de 50,000 Kr. pr. Mil. Paa den anden Side forekommer det mig, at man for at affikere Wemper kunde have sat Summen en lille Smule høiere, thi Meningen maa dog være, at man faar til Disposition den Sum, der er strengt nødvendig. Der vilde have været saa meget mere Grund til at gjøre dette, som jo Halvdelen af disse Udgifter kun forskudsvis udredes af Staten og tilbagerefunderes af de vedkommende Egne, hvorigjennem Baneanlægget gaar, hvorhos disse Egne have maattet bære Udgifterne til andre Baneanlæg, hvor man ikke har haft saadanne generende Bestemmelser. Jeg antager, at de Bestemmelser kun er sat ind i den Mening, at de 50,000 Kr. skulde kunne fyldestgjøre de ordinære Krav til Expropriationen, og jeg vilde unegtelig finde det uheldigt, om de ikke skulde være i Stand dertil. Det vil jo neppe nytte et enkelt Medlem at stille Forslag overfor et Udvalg, hvis Forslag støttes af Ministeren, og jeg har derfor troet at burde indskrænke mig til at sige, at jeg har noget ondt ved at tiltræde denne Bestemmelse. — Ogsaa ved det 12te Vindringsforslag skal jeg tillade mig nogle Bemærkninger. Det er sikkert ganske i sin Orden, at Staten fører et vist Tilsyn med, at Banerne holdes i forsvarlig Stand og ere forsynede med tilstrækkeligt Driftsmateriel; men det er dog vist noget vidtgaaende, naar man vil paalægge Koncessionshaverne at holde Banerne med alt deres Tilbehør i uformindset og forsvarlig Stand, navnlig naar jeg tager Hensyn til den ærede Dverførers Udtalelse om, at enhver saadan lille Bane skulde til det Yderste være i Stand til at fyldestgjøre Trafikens Krav. Sa, hvis man vil opstille de Normer i saa Henseende, der gjælde for Statsbanerne, skal jeg ikke være saa bange for denne Bestemmelse i Forslaget under Nr. 12, thi at fyldestgjøre Trafikens Krav lige saa godt, som Statsbanerne gjøre det, vil vistnok enhver privat Bane